

Воля народам !
Воля людині !

Д. Л.

При використанні матеріалів
посилання на ГДА СБ України
є обов'язковим

Д. Д.

90

Воля народам!

Воля Людям!

При використанні матеріалів
посилання на ГДА СБ України
є обов'язковим

Э одна річ, оде "щось", без якого нема патріотизму. Цим "щось", цією найважнішою силою є характер. Нема поняття більш нескопимого від поняття "характер"; з ним як з душою; хто каже, що є душа? Але подібна, як кожний з нас відрізить мертвого від живого, так і той хто має характер, від того хто заступає його фразою.

Моторами історії, які здвигають і валять народи, - є одиниці, за якими тягнеться маса. В мирні часи і критичні, в монархіях і республіках. А тією чудодійною силою, яка ті одиниці зносить вгору, даючи їм владу над числом

- є їх сила характеру. Проводить іншими не завжди найінтелігентнішими, низавжди найдужчий, але все найзаятіший, той, що являє найтвірдшу вдачу.

Впертість, моральна відвага - всі риси, що складаються на поняття "характер" є невідкличні для всякого, хто прагне вести інших. Мойсей, Магомет, Олександр Великий, Тамерлан, Атилля, Цезар, Ришельє, Піт, Бісмак, Кромвель, Наполеон - всі відзначалися небуденною силою характеру. Амбіція, навіть геніальність - ніщо, де нема характеру. Амбіція може зйти на манівці, розум заплутається в сумнівах, тільки незломний мов віра лишається характером.

Що ж це за характер?

Це передовсім витривалість. Коли одного тільнього дня 1918 р. донесли Клемансо, що Німеччина питается про умови капітуляції, повний зворушення старий тигр провоївив: "сорок літ чекав я на цей день"! Це була витривалість! Бо він не лише чекав; він протягом, майже, піввіку активно працював над тим, щоб приспівити цей час, щоб приступи колись зневажену Францію: нарахуючи себе

При роз'ясненні положення
посилання на ГДА СВ України
є обов'язковим

на прізвище: "англійського запроданця" (бо знов, що без Англії Франція не переможе), на безнадії поздинки з противниками, які мов свора псів обступило Його, - для яких ідея реваншу-відплати була празниковою відзнаковою приємнаною в свято і відкідуваною на брук по святі, а не як для нього першою і останньою любов'ю.

І все це витримав той "небезпечний варіант" (як Його звали противники), міняючи всіх по одній чи другій невдачі, не видумуючи - для заспокоєння совісті теорії про "невиконаність завдань" про несприятливі обставини і т.п. А коли від реву "грубої Європи" брацали вже либки паризьких будівель, коли уряд втік до Бордо і паніка готова була перекинутися в запілля на фронт, тоді прийшов Його час. Тоді очі Франції звернулися на "небезпечноного варіата", який від 1871 року витримав при одній ідеї, при одній вірі, при одній пристрасті, облаку, остаточно розвився "бурурор Тевтонікус" - "Залеклість тевтонська" (біменецька).

Іо з сила характеру?

Це з повністю себе, певність вибраної лінії, думки. Че вміння знайти свою мету на-осліп, не давчи себе звести в бік болотним вогням, це знати чого хочеш і дуже цього хотіти. Це вміти в рішучу хвилину сказати - "так" чи "ні", стати по одній, або по другій стороні барикади. Не - вміти вибрати а не вмерти від сумніву, мов той Бурданів віслік, який сконяв, хитаючись між жолубами з сіном та вівсом.

Певність себе - це смілівість Давида перед Голіятом. Голіянців перед іспанцем в XVI ст., ірландців перед Англією. Певність себе - вміти вкладати голову в пану життя лъва, а не тягнути за хвіст мертвого.

При використанні матеріалів
посилання на ГДА СБ України
є обов'язковим

Коли хочете знати, що це є певність себе познайомтися з відкриттям планети Нептуна. До 1846 р., ніхто не підозрівав її існування. Але англійський астроном Джон Адамс, обсеруючи зображення в русі Урана прийшов до висновку, що причиною їх є якесь незнана нам планета. Його не слухали, але певний своєї думки, він не дав себе спанталічити, хоч досі заобсервовані факти були проти його. Нарешті спираючись на обчисленнях Адамса, - знайдено нову планету та її місце у всесвіті. Всю ідею завдав він брехню "фактам", а не "факти" - його ідеї... Як часто "реальні політики" відраджують шукати незнаних зірок лише тому, що їх підсліпувати зір їх недобачав; лише тому, що не люблять гонити за незнаним, новим; що вірять "фактам", установленими іншими, а не мрії, зроджені у власній душі.

Ось, що таке півність себе, без якої не зробити ніякого діла ні одиниці, ні спільноті.

Що є сила характеру?

Це вірність переконання, вірність ідеї, це готовість іти з нею до слави і до загину, як кажуть німці, зв'язатися з нею "ауф Гедайгінд фердорб". Це хотівість трактувати, мов - особистого неприятеля, ворога своєї справи. Це значить зробити собі з переконання догму віри. Вірність ідеї - це не безхарактерність стирання справа на ліво, під маскою ідейних шукань; це не дискутування над тим чи має народ право жити, чи ні, чи вовк у бабусеному очіку є вовк, чи бабуся; або, що "не знати що з того вийди".?

Коли я роздумую над цієї філософією "не можна знати" над диспутами з ефіальтами мені пригадується епізоди з єгипетського походу Бонапарта. Він взяв зі собою вчених,

посилання на ГДА СБ України
є обов'язковим

Це сила, що пульсувала в серцях каліфорнійських шукачів золота, що пхала їх до чину Лівінгстона і Ліндберга, це пошуки нових земель, нових поглядів, нових досягнень; це залиування в атмосфері конфліктів і поборювань перешкод; людей, яких манить блескуче марево в пустині, які не задовольняться сірим світом повсякденщини, яких гнітить щастя пса на ланцюху. Це движучі сили життя і основні прикмети великих характерів. "Оли б Клеймансо або Фоп були програли в 1918 році навпаки перейшли б до історії, яка необчислимі авантурники. Біля колиски кожного великого народу завжди стояв якийсь "небезпечний варіант", який оживляє, скріплює, активізує збріне почуття патріотизму.

Що є сила характеру?

Це - ніколе не зрадуватися невдачею. Наде лише той, хто не хоче-зачинати заново, - каже один англійський пластовий письменник. "Оли ви часом і послізаєтися, нічого не вадить; на ноги і починайте знову"... Тільки завжди зачинати знову і ніколи не узнавати себе за поконаного... Такий має бути провідник.

Таким були угорці, що "зачинали знову" по Вілагошу, таким був Орлик, що "зачинав знову" по Полтаві.

Що є сила характеру?

Це культ успіху. "Великі пани - каже Енглер - головачі англійських партій, доки керували справами, давали себе вести тим самим засадам, що й завойовники і бунтівники всіх часів... Катихиам успіху! Без нього не було б ані церков, ані англійських колоній, ані великих американських мистків, і звичайних страсень, із щасливих народів".

При використанні матеріалів
посилання на ГДА СБ України
є обов'язковим

Культ успіху - не вірити в різні "Од", нарікани: Ах, як же ж можна без природних границь, без "созу"! Ах, чи не завернути ще перед стартом, бо така далека мета, а бігти так трудно". Але певна своєї глибості і післанництва цівілізувати кольорові народи, запам'ятувала англійська нація в "Франції, в Індії, в Єгипті, хоч була це задалека мета, хоч "факти" географічні її до того зовсім не джерелами управлявали, хоч і мовірне було б, коли б над тими землями лопотіла коругою Альбіону, віддаленого від них на десятки тисяч миль, а нпр. Туреччини чи Росії, що майже сусідували в тих країнах чудес, лише, що не мали того твердого характеру, не ісповідували того "катехизму успіху", не мали "певності себе британської раси".

"Аби моз було зверху" - Ось засада великих характерів, коли за ним криється не дрібна амбіцішка, а велика амбіція, не похопливість, гістерія і розчарування, а вщерта праця. Чи знаєте ви нпр. що над своїми діалогами працював Платон 18 років? Коненчик над своїм "Революціонес" - 36. Люттер над коментаром "Генезісу" - 10 ? Щоб лише відписати твори Гете, потрібно 60 років праці одного писаря ? Шо геніальність "Наполеона" полягла на вмінні спати 5 годин на лобу, на дріб'язковім перестудіюванні безчисленним щоденником рапортів, на вмінні виконати працю останнього воїнка на пам'яті, яка не забула про останній дурну гармату у віддаленій гарнізоні, якої могло не бути в рапорті, але яка завжди була в його голові ?

Культ успіху - це культ великої амбіції і всірі винкористання Матерії, її дbanня посилання на ГДА СБ України є обов'язковим

про "здаватися", замість про "бути", не культ засади, не журба, замість про внутрішню культуру, про національну засоби офіційну відзнаку ("редактор", "Т-во людей з вищою освітою", "член академії", "посол" і т.п.).

Культ успіху - це не живеєве захоплення, з переходом до моментальної зневіри, людей, які хотіль б за рік вивчитися на Шекспіра, а за два будувати "власну хату". Культ - успіху це бажання зриватися по кожному упадкові на ноги (пробувати знову), бо хто боїться невдач і розчарувань, той згори програв свою життєву справу, будь це одинця чи народ.

Що з сила характеру?

Це почуття честі. В пластовім правельнику стойть: коли пластиун під словом честі каже: "це є так", То це є так! Це значить, мати почуття відповідальності і говорити те, що робиш а робити те, що говориш. "є значить, усувати "ніяких", бо ніякі - це всякі, ні теплі, ні холодні, вічно готові перекинутися від одних до других. Це значить, коли ви кажете, що щось на вашу думку є так, то це мусить бути так.

Що з сила характеру?

Це є, завжди бути готовим сповідати свій обов'язок. Що значить бути готовим? Ось наприклад: перед війною первім лордом британської адміралітету був Уінстон Черчіль. В часі незакаламучаного миру, довго перед 1914 роком Черчіль готувався до війни. І воєнній палаті адміралітету мав величезну машину, на якій кожного дня зазначував розташування головних одиниць німецької флотилії. Черчіль залюбки заскачував своїх підвладних старими несподіваними питаннями: "чи треба робити, коли цієї ночі вибухне війна з Німеччиною?"

ПРИ ВИКОРИСТАННІ МАТЕРІАЛІВ

ПОСИЛАННЯ НА ГДА СБ УКРАЇНИ

Є ОБОВ'ЯЗКОВИМ

Не дивниця, що коли ця війна дійсно вибухнула, Британія була нею найменше заскочена. Мобілізація морських резервів зарадженням Черчілем 1-го серпня 1914 р. без уповноваження кабінету, позволяла Британії виступити зараз по різці дипломатичних зносин з цією своєю збройною морською силою в її повній боової готовності.

Це значить бути готовим, сповнити свій обов'язок?

Чтайте про місіонарську діяльність езуїтів по заложенні ордену Папа Григорій XII віддав їм церкву Санто Стефано Ротондо і Каузіти оздобили її чудовими фресками, що представляли великих сцен катування мучеників за віру. А Карденал Налеоті писав, що "не треба боятися малювати страждання християн в цілім їх страхітті... Тим способом хоче церква не тільки звеличити відвагу мучеників але і запалити вогнем душу своїх синів". Тим способом вчила церква своїх місіонарів завжди бути готовими до мучеництва за ідею, формувати героїчні душі. в заокеанських країн езуїти "завжди готові", чулися "войками" великої армії, що йде на боротьбу й смерть, підлеглими своему "генералові", які неиміли дезентикувати. Коли в Бразилії впали місіонари жертвою кальвіністів, вони були приготовані на це, а Чагер Годай перед Чесакором захочував їх словами: "не зраджуєте прапору".

Виховати і підтримати в мирні часи готові на найстрашніше - ось, що значить "бути готовим" виконати свій обов'язок. без цього не варті нічого ніяка релігія, ніяка одиниця, ніякий народ.

Це таке сила характеру?

Це значить, дбати за справу не за себе...
**При використанні матеріалів
посилання на ГДА СБ України
є обов'язковим**

менше хлопців. Коли льордові Кіченерові донесли, що післаний росаджувати одну гору, транспорт динаміту вилетів в повітря разом з поручником, що його провадив, Кіченер запитався: "Скільки, одже потребуєте матеріалу ви ще?" Він зареагував інакше, аніж реагувала та наша преса до недавна на терор за збручем для якої був навіть безумством протест проти терору, бо скільки хат піде ще з діном, скільки буде нових жертв: "Гуманість казав Айнсідель - не коптус нічого, а звільнення нас від всіх тяжких зобов'язань думки і чину!" Гуманість - це оправдання для лінівства думки, для безхарактерності. Оскільки знаю - не збудовано досі нієї і одної держави.

Но є сила характеру?

Че вміння володіти собою. Хто читав колись про кораблі-пастки під час великої війни - той знає, що значить панувати над собою, той знає про те, хто читав про подвиги воєнного корабля "Фарібороугг", укритого під пралором торговельного, якого завданням було підстягнути свої боки німецьким "уботам" аби, звабивши їх до себе, затопити схованими гарматами... Той знає скілько нелюдсько-зимної крові треба мати, щоби зі знищеним мотором, поломаними штурвали, напів перебитим залогово - хдати безчинно підходу ворога, чикаючи його, або смерті, коли одна мінuta неспокою коптус життя. Панувати над собою ще - не варвар, з якого сміявся Демостен, що убійці хапаються лише за ударене місце, не здібні вивчити грозячий удар, де - вміти передбачати тяги противника і ім запобігти, як японці в ніч розпочатки війни в Кореї зруйну

При використанні літератур

ПОСИЛАННЯ НА ГДА СБ УКРАЇНИ
є обов'язковим

рейді, як Нельсон під Коленгагом. А всі вони, а особливо англійці, могли доконати, всього, тому, що змалку заправлялися в силі характеру, вчилися розраховувати далекосягність своїх поступків, силу своїх рухів, та прецизійність передовсім в спорті і в змаганні. Звідси, з плекання характеру - виніс їх патріотизм.

Що з сила характеру?

Це нарешті вміти дивитися на життя, як на гру, не бути похочськи втішеним по виграній, і по-хомськи пригнобленім по виграній програні, і завжди небезпеку зустрічати успіхом... Прикладом того мужнього відношення до сваволі-долі, служить у покорена, але сильна духом Німеччина. Недавно в Штокгольмі відбулося торжество вручения ноблівської літературної нагороди лауреатові, знаному німецькому письменнику Томасові Манові. У своїй відповіді дякував Ман за відзначення не своє, а в його особі - генія німецького народу. Його мончазний героїзм, що не скаржиться і не просить ласки, символізує Ман в постатті св. Севастіяна, якака прив'язаного до стовпа, цілого простромленого списами і мечами, і усміхненого. Німеччина говорить "ман - через свою повозину поезію зберегла свою честь; політично, бо не запалилася в анархію терпіння, бо зберегла свою державу, і духовно, бо здолала східну зasadу терпіння п'олучитися зі Західною засадою форми, знаходячи в самім болю краску. Красу, скажу я, глуму над даремними проти зусиллями противника, красу афірмації життя, незважаючи на і напо, красу піднесення ідеї над тваринний біль, красу вірності своєму Богові до кінця. З Евангелії знаємо, по ци вірність, що жаже дверетарніти до кінця - це запорука воскресіння... Не тільки одиничні, але і народи..."

При використанні матеріалу
посилання на ГДА СБ України
є обов'язковим

Що є сила характеру?

Це є настяленням душі, оспіване в однім сильнім вірші Рудіарда Кіплінга, який, як не поєт, віддає прозою:

Коли ти хочеш бачити зруйноване діло цілого життя.

І без сліз взятися будувати його на ново, Або за одним ударом стратити виграну сотки партії.

Без ні одного порушення і, ні одного зітхання...

Коли ти можеш бути коханком, не шамючи з любові.

Коли ти можеш бути сильним, не перестаючи бути ніжним...

Коли ти можеш любити всіх приятелів, як братів, але так, щоб ніхто з них не був всім для тебе,

Коли ти можеш розважати, спостерігати, пізнавати,

Нестаючи ніколи скептиком, або руїнатором, мріяти, та не даючи твоїй мрії стати твоїм паном...

Коли ти потрафиш бути суровим не впадаючи ніколи влють,

Коли ти німіеш бути відважним, а ніколи безосудним,

Коли ти німіеш бути добрим, коли ти німіеш бути мудрим,

Не стаючи моралізатором, ні педагогом,

Коли ти німіеш зберегти свою відвагу, і не стратити, коли всі її довкола тратять її,

Тоді князі, боги, щастя і перемога, стануть на віки твоїми вірними рабами,

Тоді ти станеш людиною...

І з людей, не з ганчірок, чи опудал складається належна чеснота та чистота душі, ви-

При використанні матеріалу
посилання на ГДА СБ України
є обов'язковим

хову з народу, не вихову з патріотизму... Твори Кіплінга, якож французький критик б'ріон більш помогли затягати охотників до британської армії і Індії, а ніж обіцянки вербувкових шпраплів. Не капралі, не зовнішна принука, не примус викували англійську націю, лише Кіплінги, які приваблювали молоді замислування до пригод, життя повного небезпек на далечих шляхах, за далекими морями. От хто виховував характери британця, творив велику Британію.

Ато викаже силу характеру в дрібній, викаже її у великій. Витривалій в щоденійм життю, буде витривалим і тоді коли доля поставить Його в становище Клеменса... Ато вміє "бути готовим" в щоденійм життю тоді буде ніч і тоді коли стане чергілем. Ато в малих справах ставить на своєму, тоді не злікарзться перенеском і у великих як Лютер, який був готовий йхати на диспути з противниками хоч би, казав він, зустріли Його там тільки тисяч чортів, скільки було черепиць на даху у Вормсі... твердо що своєю життєвою дорогою може тільки надія великих характерів. Суспільність безхарактерна, навіть при сприяючих обставинах, навіть при чужій допомозі, не створить чічого. завжди перекидатиметься від звисту до розпачі, тратитиме голову при перших невдачах, переоцінюватиме силу перешкод, а не довіряти власній хобби й як "свідома" була свого "ідеалу"... Вашингтон, О. Конель не мале спершу цієї свідомості: оба були довгий час патріотами метрополії. Але їх характери, витривалість йти раз обрахим шляхом до дальних концепцій, почуття честі впертість, помогли їм доверити діло їх (про яке спершу навіть не думали) в граніці, в якому "свідомі" відразу свого "ідеалу" безхарактерники стараються його погасити, якщо вони, якщо Україні, щоб

є обов'язковим

наприкінці зрадити... Сама "свідомість" поможе, і сам запал. Великі речі стоять в цьому світі твердими характерами, бо їх тут цей не є м'який.

Говорять не раз у нас про "гармонію" у вихованні: що мовляв, треба "гармонію" розвивати всі способності не лише характер, але й свідомість, силу волі, знання і проче. Але казати таке значить казати багато і нічого: хто забагато обіймає, той мало стикає. Во казати, що треба розвивати всі здібності душі - це програма для нас, для наших внуکів; для прадідів - це загальник. Нам же треба звернути увагу на те, що в даній історичній хвилині є найбільш потрібне. А цим безперечно є виховання передовсім твердих характерів. Розум може керувати нашою енергією, але не створити її. Іншої є динамічне. Робимо його доцільним, даючи ідеальний напрямок і його енергіям, але сама енергія є іrraціональна і піаким знанням не покликана її до життя. Коли ви зарадто загналися в одни бік поставить вас на належний шлях, на шукання "гармонії".

Вірність ідеї і країні, витривалість, готовість себе, внутрішня дисципліна, вміння бути завжди готовим, почуття честі, катихизм успіху, замідування до просторів, шукання пригод і усміх в обличчі небезпеки, - це ж і є те наставлення душі, без якого немає великих характерів, і великого патріотизму. Власне цей душевний гарант скоріше аніж книжкою можна набути фізичними правами і вихованням. спочатку IX століття жив і діяв в Англії Томас Арнольд - піонір спортивного руху і фізичної культури. Його спершу поборювали і викинували, і тепер заборонили з Коледжу, де не вчилися, лише спортували. Та хутко започаткований ним

ГРИ ВИКОРИСТАННІ МАТЕРІАЛІВ
ПОСИЛАНЯ НА ГДА СБ УКРАЇНИ
Є ОБОВ'ЯЗКОВИМ

рух помирився в Англії і на континенті. Один француз писав про Арпольда, що він мав величезний вплив на зрост і силу характерів... англійця, і британської імперії.

Але гартує тіло, гартує душу, а моральний гарп і характерість фундамент сильної нації. Паскаль сказав: спершу виправлятесь, а віра прийде сама собою, а Гнат Льюї Оля вважа зовнішні правила за засіб для збудження відповідних почувань... З анекдот про славного журналіста Жіардена, який дістав візиту одного політичного противника, що прийшов з наміром допровадити справу до поздинку. Але Жіарден потім, як забив другого свого противника Капелла постаковив більше не поздикуватися. Бачучи подражання гостя, він відмовлявся говорити, аж поки той не сів в запропонованій йому вигідній фотель. Коли це сталося, розмова прийшла лахідний беребіг і скінчилася добре. Чи можна було гігіватися зашопивши у м'якому фотелі? Був би це завеликий контраст між станом душі, а положенням несприятливим виявляти гвалтові почування! Такий контракт суперечить людській вдачі... А навів я це анекдот, щоб збудити рефлексії: чи не винна в багатьох життєвих програмах обстановка, що люди замало привчуються до м'яких фотелів, до теплих посад і вигідного життя, до м'якого кімнатного виховання, несприятливого виявляти спільні почування і - каму просто - до формування сильних характерів. Скажуть чи ж не це в цім є зневажливе для душі, викликати чисто механічними штучними способами - бажаний стан душі? Не! Існо з глибшій зміст в такому вихованні. Воно вказує, що нове наставлення душі, не вичинується лише з книжок щоб засвоїти ідеї нового

При використанні матеріалів
посилання на ГДА СБ України
є обов'язковим

морального гарту, треба ними жити цілім ес-
твом, мати їх в кожному фідрі тіла, в крові.
Лише тоді будуть вони не чужородним тілом,
що впаде при першому стрисені, а органічною
частиною нашого "Я".

Та чи є це не утопія? - І ?

Одні навички можна замінити на інші, не
раз протягом одної лише генерації. Чому це не
було б можливе серед людей, коли це можливе
в природі? Знана річ іпр. що в Новій Зеландії
водяться папуги, які з вегентеріанців ста-
ли споживачами бараничого сала, від того часу,
як до Австралії спроваджено овець з Європи..
Знані експерименти, коли виховані в товарис-
тві крука голуб ставав "яєсохером". Там, де не
стоїть на заваді фізіологічні причини, такі
матаморфози може довершити людська воля. Дос-
від показує, що деякі птахи не родяться з го-
товими почуттям "патріотизму" ворохості до
породи, яка витереблює їх рід, що це почуття
прищіплюється їм цілком вихованням, родичами,
які передають молодим - нагромадженій міліо-
нами літ незчисливих покулінь далеких пред-
ків, передають емоції, інстинкт створінь -
диких і вільних, що городять хоч би золотою
кліткою.

Ті інстинкти свідомо плекати і від їх огні
перетопити скликаючу душу, або зробити її
відпорною, - ось ціль патріотизму.

Ато виховув в собі силу характеру, той
виховув те, що згодне на потребу, бо рента
приложиться! Ато цієї сили не виховув, тому
програма і чужі костурі поможуть, як мертвому
калило. Без характеру - нер-
твий з всякий патріотизм.

**При використанні матеріалів
посилання на ГДА СБ України
є обов'язковим**